

Chotěbor, Petr

Architektonické články v lapidariu Pražského hradu

Archaeologia historica. 1988, vol. 13, iss. [1], pp. 209-216

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/139762>

Access Date: 18. 12. 2024

Version: 20241018

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

PETR CHOTĚBOR

S nálezy architektonických článků nebo jejich fragmentů se ve středověké archeologii setkáváme poměrně často. V některých případech mohou posloužit jako datovací pomůcka, pokud jde o články datovatelné z hlediska umělecko-historického. Při výzkumech zaniklých architektur jsou mnohdy jediným dokladem technické a umělecké úrovně stavby.

Lapidarium Pražského hradu je rozsáhlým sbírkovým fondem, který narůstal postupně po řadu let. Je zarážející, že prakticky vůbec není zpracován. Jediným zdrojem informací (kromě článků a fragmentů samotných) je dnes vlastně jen starší inventární seznam z r. 1943, doplňovaný ještě o další přírůstky v r. 1947. Nejstarší zisky pocházejí podle tohoto seznamu z r. 1924; je ovšem pravda, že u značné části položek není rok nálezu vůbec uveden. Většina předmětů byla pravděpodobně získána v době činnosti stavitele Karla Fialy na Pražském hradě a při starších archeologických výzkumech, které zde probíhaly od r. 1925. Doplňme-li zmíněný starší seznam o přírůstky dalších let až do současnosti, můžeme celý soubor odhadnout zhruba na 5 000 kusů. Přesný počet prozatím zjistit nelze, protože pod některými čísly jsou evidovány i vzorky kamene, cihel a malt.

V současné době je soubor článků v lapidariu postupně zpracováván, přičemž je pořizována zatím základní kresebná dokumentace většinou v měřítku 1:3. Práce jsou prováděny vlastními silami odboru památkové péče a při dokumentaci občas pomáhají graficky zdatnější brigádníci v akci Studenti Pražskému hradu. Zpracování postupuje zatím pomalu, a tak je k dnešnímu dni dokumentován jen nevelký zlomek z celkového počtu.

Je dosti obtížné fond lapidaria Pražského hradu souhrnně charakterizovat. Je velmi pestrý z hlediska stáří a slohové příslušnosti, ale i zachovalosti a řemeslné kvality fragmentů. Na jedné straně jsou tu zastoupeny atraktivní zlomky figurálních plastik a na straně druhé i zlomky se stopami opracovaných ploch, u nichž nelze provést ani základní určení jejich původní funkce. Rozmanitost fragmentů lze doložit i na několika náhodně zvolených příkladech. Články získané výměnou za kopie při starších opravách katedrály sv. Víta reprezentuje pískovcová zoomorfní konzolka (obr. 1). I za dnešního stavu lze poměrně přesně ověřit její původní umístění na stavbě, což je u většiny sbírkových předmětů z lapidaria nemožné. Pochází z okna jižního vřetenového schodiště. Vyobrazený fragment nese kamenickou značku, která se na analogických (ale i některých dalších) kamenických detailech katedrály vícekrát opakuje.

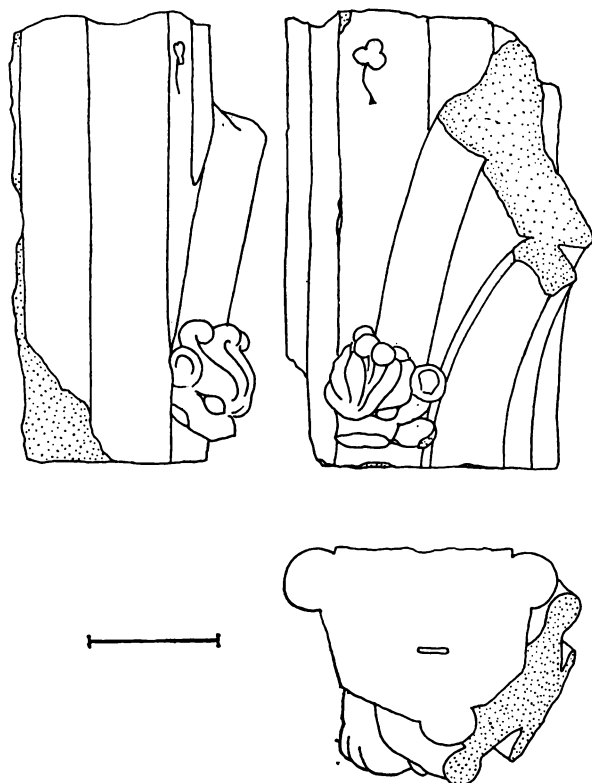
Vrchně gotická kružbová konzola z opuky je zatím bez bližší lokalizace. Podle materiálu lze předpokládat, že nepochází ze svatovítské katedrály, ale spíše např. z málo známé gotické stavební etapy kláštera svatojiřského (obr. 2).

Určitou zajímavost představuje zlomek pískovcového ostění, pravděpodob-

ně část okna (obr. 3). Jeho povrch je hustě pokryt rozmanitými rytinkami středověkého původu. S podobnými jevy se na Pražském hradě i jinde můžeme setkat poměrně často (na Hradě např. basilika sv. Jiří — Chotěbor 1985, Starý královský palác, Černá věž).

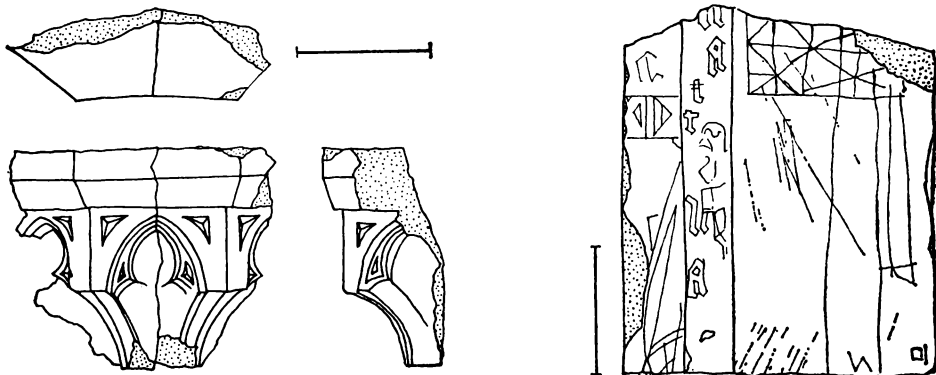
Značnou důležitost článků pro doplnění představy o zaniklé architektuře lze doložit souborem zlomků ze sloupů původní basiliky sv. Víta, Václava a Vojtěcha z 11. stol. Na rozdíl od dobře známých a ve větší úplnosti zachovaných sloupů z krypty tohoto kostela (dnes uložených především v lapidariu Národního muzea — Denkstein—Drobná—Kybalová 1958, 29—31, 107) je možno z těchto fragmentů rekonstruovat alespoň průměr a dekor dosud blíže neznámých sloupů mezilodní arkády. Průměr sloupů byl přibližně 47 cm a na zachovaných zlomcích lze rozlišit tři varianty pletencové výzdoby (obr. 4).

Specifickou součástí lapidaria jsou soubory stavební keramiky. U těch by bylo vhodné se blíže zastavit, protože shodou okolností jejich zpracování je v současné době nejdále. Kromě středověkých dlaždic a jednoduchých cihelných tvarovek (obr. 5) jsou zde rovněž dva ucelené soubory terakotových architektonických článků. Pouze dva jednotlivé terakotové zlomky nelze s jistotou přiřadit ani k jednomu z uvedených souborů. Je to fragment původně větší desky pokryté ornamentálním dekorem a fragment kvádrovitého článku s reliéfem opice držící zrcadlo (obr. 6).

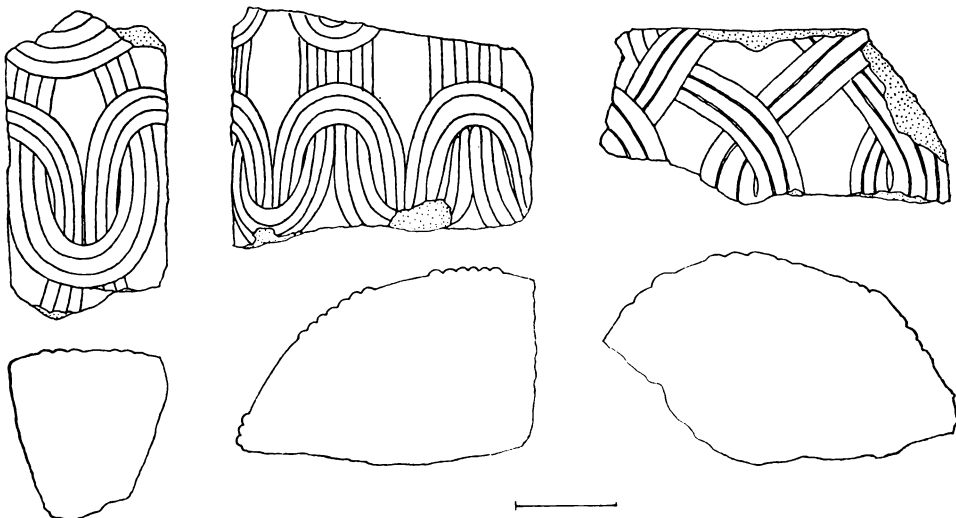
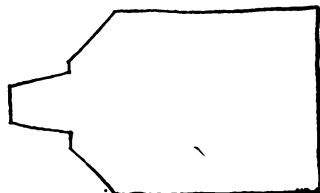
Obr. 1. Lapidarium Pražského hradu. Zoomorfní konzolka, pískovec. Z katedrály sv. Víta (jižní vřetenové schodiště). U všech obrázků jsou tečkovanými plochami označena poškozená místa, grafická měřítko představují délku 10 cm.

Slohově starší z obou nálezových souborů, jehož zpracování není dosud zcela ukončeno, tvoří převážně obkladové desky s okrajovou profilací a reliéfem na ploše. Menší část je interpretovatelná jako desky soklové. Zatím bylo rozlišeno celkem 32 různých typů článků. V reliéfní výzdobě převládá rostlinná ornamentika. Pozoruhodné jsou zejména velké dlanité listy se stáčenými řapíky, které připomínají ještě gotiku, stejně jako některé tordované profily nebo motiv slepé kružby. Původ celého souboru není jasný, podle nálezových okolností se však zdá, že by mohl mít souvislost se Starým královským palácem.

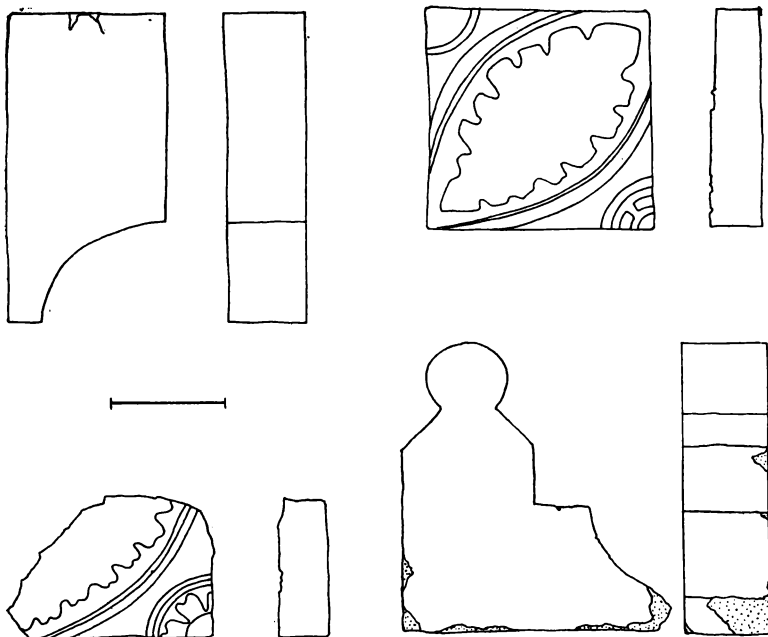

Obr. 2. Kružbová konzola, opuka.
Původ neznámý.

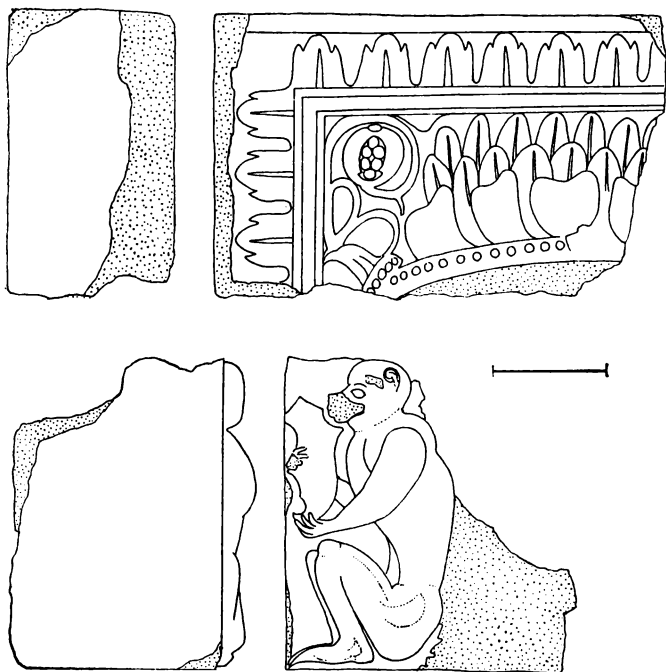
Obr. 3. Zlomek okenního ostění, pískovec,
původ neznámý.

Obr. 4. Ukázky fragmentů pocházejících ze sloupů mezilodní arkády v bazilice sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Obr. 5. Ukázky středověkých cihelných dlaždic a tvarovek.

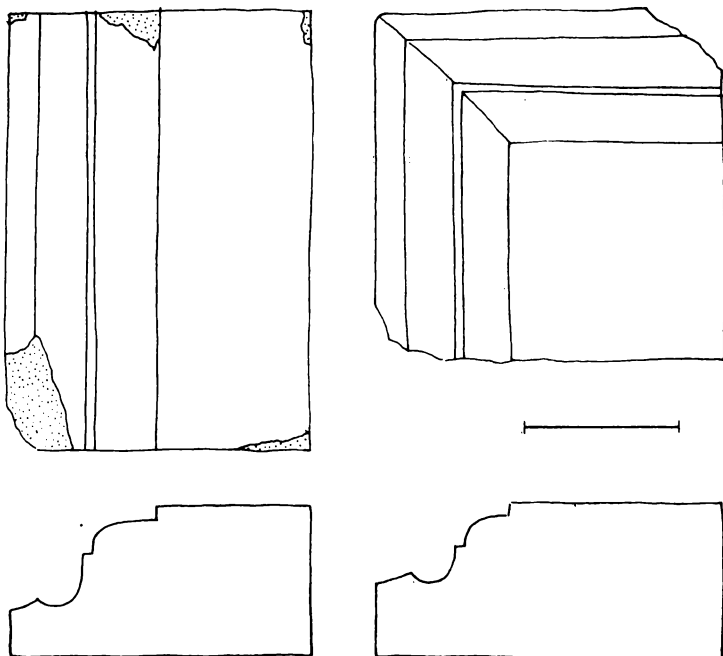

Obr. 6. Jednotlivé terakotové články.

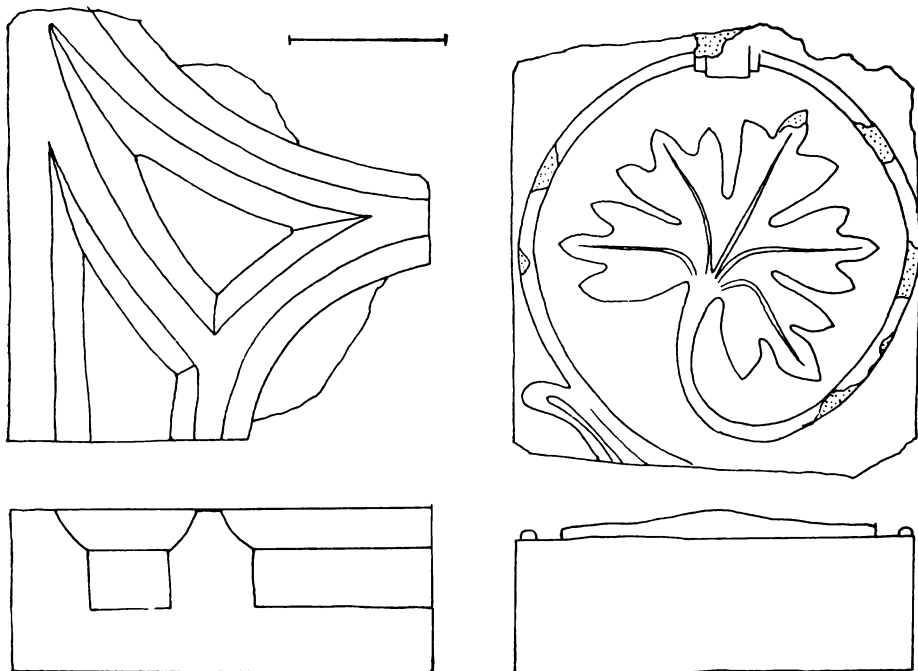
cem. Datovat jej lze do období první třetiny až první poloviny 16. stol. K těmto článkům bude třeba se v budoucnu ještě vrátit, protože soubor si zaslouží podrobnější monografické zpracování. Už dnes však lze říci, že některými svými charakteristikami připomíná renesanční terakoty z hradu Lokte (Kašička—Nechvátal 1983). Na obr. 7 a 8 jsou ukázky obou skupin článků.

Mladší z obou souborů pochází z perněstejnského domu (dnešní Lobkovický palác) na Pražském hradě. Renesanční podobu paláce, který se půdorysným rozsahem příliš neliší od dnešního stavu, setřela téměř zcela raně barokní přestavba v 2. pol. 17. stol. Architektonické články z pálené hlíny jsou proto prakticky jediným svědectvím o někdejší nádheře renesanční stavby. Mají prokazatelně souvislost s ostatními perněstejnskými stavbami, na nichž byly terakoty také používány. Články z Pražského hradu jsou však nejmladší (nejdříve z roku 1554) a také technicky i umělecky nejdokonalejší. Jejich povrch je pokryt neobyčejně čistě a jemně provedenou reliéfní výzdobou, která je výsledkem užití dokonalé formy vytvořené zřejmě podle kvalitní grafické předlohy. Jak masivní, tak i deskové články dosahovaly značných rozměrů. Bohatosti výzdoby odpovídá i pestrost typů, jichž bylo zjištěno celkem 37 (soubor obsahuje 566 kusů). K řadě těchto základních typů se vyráběly ještě rozdílné varianty (např. levá a pravá, rovná a s nárožím apod.). Většina nálezů je neúplná nebo poškozená, ale přesto se některé typy podařilo zcela (obr. 9), jiné alespoň zčásti rekonstruovat (obr. 10).

Nejen lapidarium Pražského hradu, o jehož postupujícím zpracování bude možno v budoucnu předložit další informace, ale i zmíněná problematika terakotových článků bude nadále předmětem naší pozornosti a jistě přinese ještě nejedno překvapení. Vždyť jen v době, kdy vznikal tento příspěvek, přibývaly díky archeologickému výzkumu další dvě terakoty, které patří jiné samostatné skupině.

obr. 7. Soubor goticko-renesančních terakotových článků. Ukázky profilovaných soklových desek.

Obr. 8. Soubor goticko-renesančních terakotových článků. Ukázky reliéfně zdobených obkladových desek.

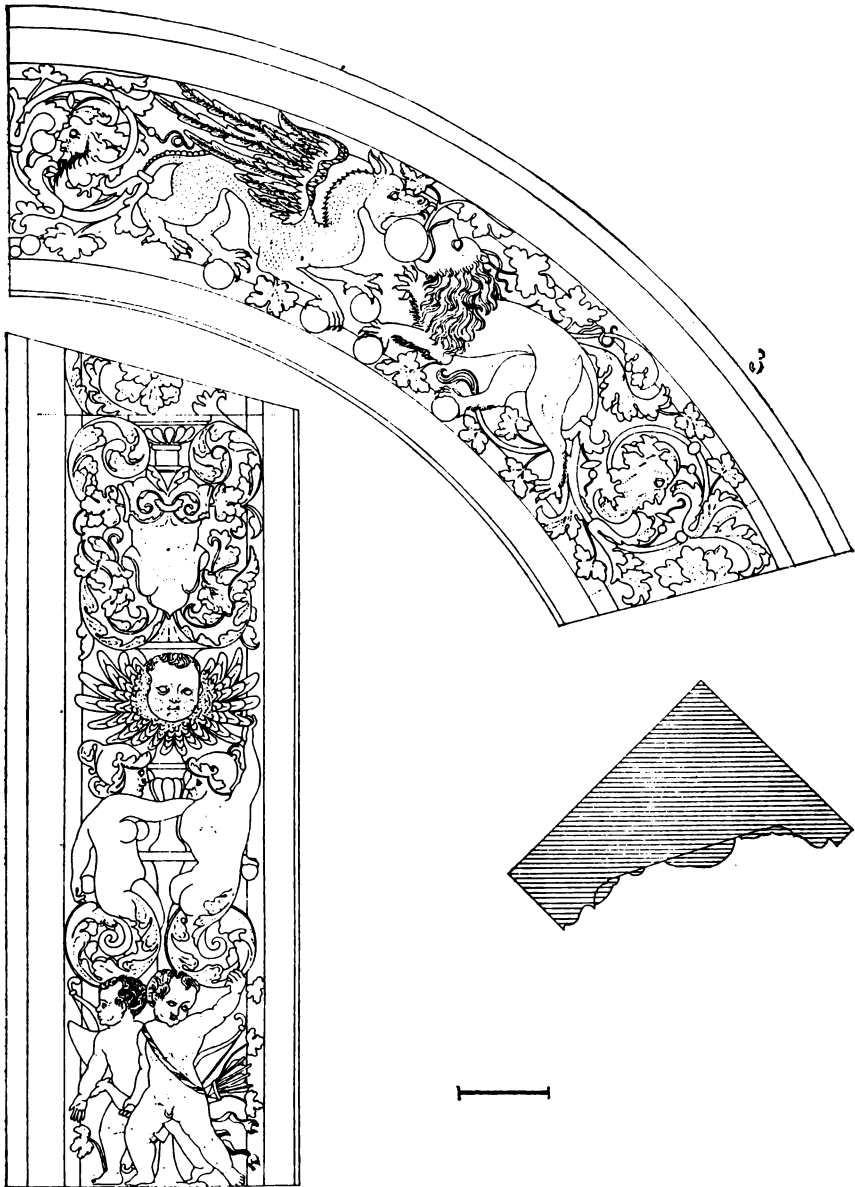
Literatura

- Denkstein, V.—Drobná, Z.—Kybalová, J. 1958: Lapidarium Národního muzea, Praha.
 Chotěbor, P. 1985: Středověké ryté kresby na stěnách interieru baziliky sv. Jiří na Pražském hradě, AR XXXVII, Praha.
 Kašíčka, F.—Nechvátal, B. 1983: Pozdně gotické a renesanční terakoty ze státního hradu Lokte, AH 8, Brno.

Zusammenfassung

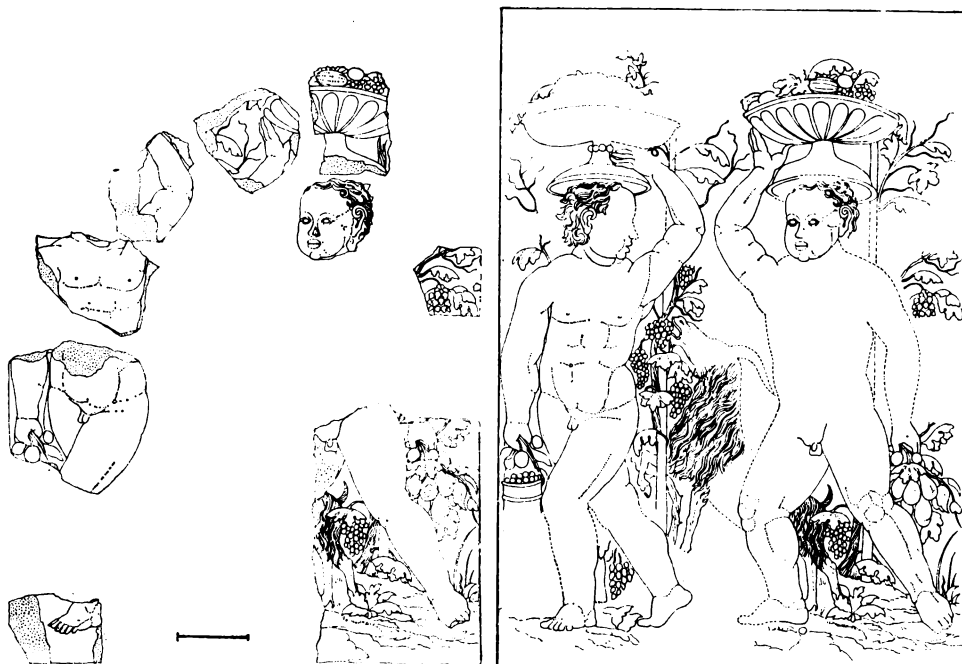
Architektonische Elemente im Lapidarium der Prager Burg

Der Autor befaßt sich mit dem Sammlungsfonds des Lapidariums der Prager Burg und bringt eine allgemeine Mitteilung über diese Sammlung, die rund 5 000 architektonische Fragmente umfaßt, und zugleich auch eine Information über die erste Etappe ihrer Bearbeitung. Die systematische, mit der Anlegung einer graphischen Grunddokumentation verbundene wissenschaftliche Bearbeitung läuft erst an. Die Vielfalt der steinernen architektonischen Glieder aus dem Mittelalter wird mit einigen Beispielen belegt. Eingehendere Erwähnungen gelten zwei Ensembles mit Terrakotta-Fragmenten. Das ältere stammt aus der Gotik und Renaissance, gehörte zu einem unbekanntem Bau und besteht vorwiegend aus profilierten oder mit Reliefs geschmückten Verblendaufeln (insgesamt 32 Typen). Seine Bearbeitung wurde noch nicht beendet. Das jüngere Ensemble kommt vom Lobkovic-Palais auf der Prager Burg und ist mit der sogenannten Pernštejnischen Bauphase dieses Objektes verbunden (insgesamt 37 Typen massiver und Plattenglieder mit reichem Reliefdekor). Dieses Ensemble übertrifft mit seiner techni-

Obr. 9. Soubor terakot z pernátejské fáze Lobkovického paláce. Příklad úplné kresebné rekonstrukce dílů ostění (pracovní označení VII a VIII).

Obr. 10. Soubor terakot z pernštejnské fáze Lobkovického paláce. Ukázka nalezených fragmentů panelu (typ XXV) a částečná rekonstrukce reliéfu tohoto článku. Všechny kresby autor.

schen und künstlerischen Qualität nicht nur die Terrakotta-Details der übrigen Pernštejnschen Bauten, sondern auch alle aus dem Gebiet Böhmens bisher bekannten Renaissance-Terrakotten.

Abbildungen:

- 1 Lapidarium der Prager Burg. Zoomorphe Konsole, Sandstein. Aus der St.-Velt-Kathedrale (südliches Stiegenhaus). Bei allen Abbildungen werden mit punktierten Flächen beschädigte Stellen angedeutet, die graphischen Maßstäbe stellen eine Länge von 10 cm vor.
- 2 Maßwerk-Konsole, Tonschiefer. Herkunft unbekannt.
- 3 Fragment eines Fenstergewändes, Sandstein. Herkunft unbekannt.
- 4 Fragmentproben aus den Säulen der Zwischenschiff-Arkade in der Basilika St. Velts, Václavs und Vojtěchs.
- 5 Proben mittelalterlicher Ziegelfliesen und Formstücke.
- 6 Einzelne Terrakotta-Teile.
- 7 Ensemble von Terrakotta-Teilen aus der Gotik und Renaissance. Proben profilierter Sockelplatten.
- 8 Ensemble von Terrakotta-Teilen aus der Gotik und Renaissance. Proben reliefgeschmückter Verblendplatten.
- 9 Ensemble von Terrakotten aus der Pernštejnschen Phase des Lobkovic-Palastes. Beispiel einer vollständigen zeichnerischen Rekonstruktion von Gewändeteilen (vorläufige Bezeichnung VII und VIII).
- 10 Ensemble von Terrakotten aus der Pernštejnschen Phase des Lobkovic-Palastes. Proben gefundener Paneelfragmente (Typ XXV) und Teilrekonstruktion des Reliefs dieses Glieds. Alle Zeichnungen stammen vom Autor.